

4937 3. Marts 1897: 2. Beh. af Lovf. om Jord's Udstykning og Sammenlægning m. m. 4938

rigtigt, at Gaarde paa 1 Td. Hartkorn ikke overalt i Landet ville svare til det, vi forstaa ved en Gaard, men paa den anden Side vil det af Regeringen foreslaaede Beløb af boniteret Areal ikke passe i andre Egne. De øvrige Ændringsforslag tror jeg ikke, at jeg efter den udførlige Udtalelse, som den ærede Ordfører fremkom med, behøver at opholde mig ved. Jeg kan tiltræde dem alle. Den ærede Ordfører omtalte det Spørgsmaal, hvorvidt de saakaldte kongelige Penge skulde betragtes som en Realbyrde, der hviler paa Ejendommen, eller som en Prioritet, og han mente, at det havde Betydning at faa fastslaaet, hvilken af Delene det var, idet det ved Ejendomsfalg ikke kunde være ligegyldigt, om det var en Prioritet eller en Realbyrde. Folk vidste ikke ret, om Ejeeren eller Køberen af Parcellen skulde betale disse Penge eller indestaa for dem, og dette vilde kun blive afgjort, naar man en Gang for alle fik fastslaaet, om det var en Realbyrde eller en Prioritet, der her var Tale om. Jeg kan dog ikke se, at det vil hjælpe noget at faa dette fastslaaet. Thi i Virkeligheden beror det dog paa de Aftaler, som træffes mellem Køber og Sælger, og enten Aftalen gælder en Realbyrde, saaledes at den deles ved Udstykning og kommer til at hvile paa Parcellerne, eller en Prioritet, maa der ved Fastsættelse af Købesummen tages Hensyn dertil, idet man selvfølgelig sætter Købesummen under Hensyn til de Byrder, der hvile paa Ejendommen. Men der er en anden Side af Sagen, der har Betydning, og det er, at jeg ser ikke, hvorledes man skal kunne komme til at fastslaa, hvad Karakter denne Byrde har. Jeg er for mit Vedkommende ganske enig med min højtærede Kollega Finansministeren i, at det rettest maa betragtes som en Realbyrde efter hele dens historiske Oprindelse og efter den Karakter, som denne Byrde har faaet i Tidernes Løb. Men der kan naturligvis tvistes om dette Spørgsmaal, og jeg indser ikke, at det er muligt at faa det afgjort undtagen ved Domstolene, naar der ved en eller anden Lejlighed falder en Dom angaaende dette Spørgsmaal, thi saa er Sagen jo afgjort, men hvorledes man skulde fremkalde en Dom, der afgjorde dette Spørgsmaal, er mig i Øjeblikket ikke klart. Fra Administrationens Side vil der ganske sikkert ikke kunne gøres noget til Fastsættelse

af, hvorledes Forholdet skal opfattes; der kan sikkert ikke gøres andet, end at man stiller sig saa imødekommende som muligt med Hensyn til at modtage Opsigelse m. v. af denne Byrde; thi deri ligger jo Forskellen, at er den en Prioritet, saa kan den uden videre opsiges baade af Kreditor og Debitor, men er det en Realbyrde, kan den ikke opsiges fra nogen af Siderne. Men nu er det den ærede Ordfører bekendt, at Finansministeriet modtager Opsigelse af disse Byrder, som om det var Prioriteter.

Med Hensyn til Reglerne om Udstyningen af Skovene, da er jeg det ærede Udvalg meget taknemlig for, at det ikke har stillet noget Ændringsforslag paa dette Punkt, thi jeg anser det for at være af overordentlig Betydning, at vi kunne holde sammen paa Skovene i saa vidt Udstrækning som muligt. Den ærede Ordfører har jo allerede peget paa, at i saadanne Tilfælde, hvor Omstændighederne tale for at gaa under det Minimum, som er fastsat ved Loven, vil Landbrugsministeren efter Lovens § 3, næstsidste Stykke, have Bemyndigelse til at approbere en yderligere Udstykning; der vil altsaa i Virkeligheden ikke kunne opstaa nogen særlig Ulempe ved Lovforlagets Bestemmelse. Som den ærede Ordfører allerede har udtalt, har jeg erklæret mig villig til at forhandle nærmere med Udvalget inden 3dje Behandling, om hvorvidt man kunde faa nogle tilsvarende Bestemmelser ved Skelrettelser, som de, der i § 6 ere foreslaaede angaaende Udstykning, og jeg skal tage under Overvejelse, hvorvidt der kan foretages Skridt til Opfyldelse af Udvalgets Ønske i den Retning. Dernæst skal jeg anbefale Sagens Fremme paa det af Udvalget her forelagte Grundlag.

Ordføreren (S. Sørensen): Jeg har kun en kort Bemærkning at gøre til den ærede Landbrugsminister, og den angaar disse kongelige Penge. Jeg er maasse ikke rigtig i Stand til at frigøre mig fra de Indtryk, jeg har modtaget ude fra Landet. Jeg har nemlig selv været i det Tilfælde at købe et Grundstykke, hvorpaa der hvilede kongelige Penge; og da vi ikke havde aftalt noget ved Handelen, blev der bag efter sagt til mig: Ja, det er en Realbyrde, den hviler paa Køberen, som har at overtage den. Da Beløbet ikke havde nogen særlig afstrækkende